

STS de 13 d'octubre del 2020, recurs 2648/2018

Accident de treball: caiguda a l'aparcament de l'empresa durant el temps de descans (accés al text de la sentència)

Cap a les 14.30 h **un treballador que durant el temps de descans es dirigia al seu vehicle situat a l'aparcament de l'empresa, va rrelliscar i va caure a terra**, lesionant-se una espatlla i el colze. La qüestió que **es planteja és si es tracta d'un accident de treball**, ja que el treballador es trobava en el temps de descans.

El TS considera que sí es tracta d'un accident de treball sobre la base dels apartats 1 i 3 de l'art. 156 LGSS, fonamentant-se en els arguments següents:

- **Es requereix una relació de causalitat entre el treball i la lesió:** bé de manera estricta ("per conseqüència") o bé de manera més àmplia o relaxada ("ocasió"), de manera que, en aquest darrer cas, ja no s'exigeix que el treball sigui la causa determinant de l'accident, sinó que n'hi ha prou amb l'existència d'una causalitat indirecta, quedant exclosa del caràcter laboral -només- l'ocasionalitat pura.
- **En aquest àmbit és aplicable la teoria de l'"ocasionalitat rellevant", caracteritzada per una circumstància negativa i una altra de positiva.** La primera és que els elements generadors de l'accident no són específics o inherents al treball; i la positiva és que o bé la feina o les activitats normals de la vida del treball hagin estat condició sense la qual no s'hagués produït l'esdeveniment. Així, en el cas de la STS de 13 de desembre de 2018 (recurs 398/2017), la treballadora es va accidentar en sortir de l'empresa dirigint-se a prendre un cafè dins del temps legalment previst com de treball de 15 minuts per tractar-se d'una jornada superior a 6 hores, habitualment utilitzat per a una pausa per a "prendre cafè", com a activitat habitual, social i normal al món del treball (primer element); ara bé, el treball és la condició sense la qual no s'hagués produït l'esdeveniment (segon element). Per tant, el nexa de causalitat mai no s'ha trencat, perquè la pausa era necessària, i la utilització dels 15 minuts per part de la treballadora es va produir amb criteris de total normalitat.
- **Aquesta teoria de l'"ocasionalitat rellevant" és aplicable en aquest cas**, en què l'accident es va produir quan el treballador es dirigia al vehicle situat a l'aparcament de l'empresa durant el temps de descans, i va rrelliscar, caient a terra, cosa que li va provocar contusions a l'espatlla i el colze. **Aquests fets evidencien l'existència d'un enllaç directe i necessari entre la situació en què es trobava el treballador quan es va produir la caiguda i el temps i el lloc de treball**, i si bé permet aplicar la presumpció de l'art. 156.3 LGSS, un cop acreditada la seva producció amb "ocasió" del desplaçament a l'aparcament de l'empresa, la qualitat professional s'imposa per l'art. 156.1 LGSS.
- **No hi concorre cap circumstància que evidencii de manera equívoca la ruptura de la relació de causalitat** entre el treball i la caiguda.